

Όλες αυτές οι ανέσεις, η ατμόσφαιρα, η γνώση, η οργάνωση, η νοοτροπία, τα κίνητρα, η φιλοσοφία, η κουλτούρα, η αντιμετώπιση και ο χειρισμός του παιχνιδιού, του ταλέντου, δε κάνουν να αναθεωρήσεις πολλές από τις απόψεις σου για το παιχνίδι. Ουσιαστικά, η γνώση θέλει γνώση για να είναι ενδιαφέρουσα.

Γυρνώντας πίσω, σκέφτεσαι τι μπορείς να μεταφέρεις, τι να αλλάξεις μέσα σου, τι πρέπει να επαναπροσδιορίσεις. Ίσως μια βασική αρχή είναι ότι όλοι στη ζωή μας, σε κάθε επίπεδο, κοιτάμε το αποτέλεσμα, τη κορυφή, τη νίκη και όχι το ταξίδι, τη γνώση, τη σπουδή. Δε φιλοδοξώ να γίνω μελετητής των επιθυμιών και των επιδιώξεων όλων των προπονητών. Απλά κατέληξα πως υπάρχουν δύο ειδών επιθυμίες. Η επιθυμία της διαδικασίας και η επιθυμία του αποτελέσματος. Η επιθυμία του αποτελέσματος είναι χωρίς όρια αλλά και χωρίς ελπίδες, ανεξέλεγκτη και αυθαίρετη. Η επιλογή που δε γνωρίζει ανέφικτο που γι'αυτήν δεν υπάρχει απραγματοποίητο. Θεωρώ ότι η επιμόρφωση και γενικά ο προβληματισμός, η γνώση, η κουλτούρα μπορούν να κινήσουν 'βουνά', να αλλάξουν καταστάσεις. Και αν οι καταστάσεις δεν αλλάζουν εύκολα, αυτό δε σημαίνει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν κάποιοι μπροστάρηδες, οι οποίοι θα αγωνιούν, θα αγωνίζονται, θα προβληματίζονται και για το basketball και για τη νεολαία. Η ωφελιμότητα ενός τέτοιου ταξιδιού θα φανεί στο χρόνο και θα ήταν ευχής έργο να ακολουθήσουν το πρόγραμμα και άλλοι συνάδελφοι.

Ένα τεράστιο ευχαριστώ στο Σ.Ε.Π.Κ και στον coach, δάσκαλο Θ. Ροδόπουλο, ο οποίος μας άνοιξε όλες τις πόρτες και είναι πραγματικό κεφάλαιο για το ελληνικό basketball. Δεν εξάρω μόνο τις προσπάθειες και τις επαφές του, απλά νιώθουμε ευγνωμοσύνη όλοι οι συμμετέχοντες στο ταξίδι της Αμερικής. Το επόμενο βήμα είναι η εξαγωγή αθλητών και προπονητών στο NCCA, και γιατί όχι και στο NBA.